

ОЛОСИ ЧИТАЧІВ

„АМЕРИКА“ ДАЛІ ЦЕНЗУРУЄ.

Я читав ріжні українські часописи, бо рад би саїти за кожним українським рухом і рад би довідатися про ріжні ідеї у ріжних наших національних справах. Ось тому читав також і „Америку“, орган „Провидіння“.

Моясь то вчором беру в руки „Америку“ з 31 грудня 1931 року читав там про ювілейне свято Рідної Школи в Нью-Йорку і про конвент о. Сполітавоні в Йонкерс. Читав звіщення про концерт Рідної Школи і дивно мені, чому не промовлено в тім звіщенні ні слова про промову д-ра Мишуґа, яка піднесла думки, взяті з серія американських Університетів, а які могли не по-добитися хіба тільки нашим ворогам. Діяхи то певно були би цензурували ту промову і вичеркували би бесідницькі піднесені ним думки. Але де звернулася „Америка“, яка вважала себе українським і католицьким часописом. Отже вона не передає справедливо навіть програми ювілейного свята Рідної Школи, себто такої свята, на якій виступали діти католицької церкви, яке поперла ньюйорська католицька церква своїми жертвами і присутністю своїх представників, і на якім кожний переконався наглядно, як щиро відносівся даґад до важних думок у справі реформи Рідної Школи, які підніс д-р Мишуґа у своїй промові.

А тепер погляньмо на другий допис, в яким описується конвент о. Сполітавоні. Там також говорив д-р Мишуґа про те, що може зробити добрий священник для народу і церкви. І про те також нема згадки в „Амеріці“. Але що бачили? Не згадали там навіть про молодого, тут родженця, адвоката М. Паніка, котрий був тоді секретарем і котрий так дуже причинився до піднесення свята, бо закінчив своїми промовами тут роджену нашу молоді і Америку. Англіска газета згадала про д-ра Мишуґу і про М. Паніка, але „Америка“ не перепустила їх через свою цензуру, в подібний спосіб, як цензурувала не так дуже давно імя литовського громадянина.

сінні рижом, а до того саке, Гасе-Дера все ще стоятиме в гарячє, рижове вино в маленькій чарочках наче напестки. Той обід не був такий дужий, сонний, як здається, бо порцелянці так випадає радше по-чужині, ніж чужині. Чужині, як знавці, що вказували дількам між чужині-ному туристові, який загодоїв на мандрівці.

На цьому місці, присвячено-му Будді, було, все просте, по-новітє спокое. Це була стара Японія зі своїми традиційми і своєю вірою в моральні основи буддистської науки та з пам'ятником, що походить із стародавньої культури, з високим, славною мінувинням, який тоді пошановувався, який став предметом народної пошани. Зовсім так, як є написано при входових невеличких воротах, які ведуть до Дабуу:

„Чужине, хто ти не був, і якої там віри, який входив до цієї святині, пам'ятай, що ступаєш землею, яка є освещена богослужбю віків. Це святиня Будди і ворта Віноґо, тому входи сюди з пошаною“.

Няпроти Дабуу є святиня Гасе-Дера, яка є найславніша у Японії. І, нову країн-ничу з обрідками і багатою школою, які здержують паломників в його мандрівці та при-готовляють його дужу для вступу до святині. Стоїть на малій ріжній горі, а присвячена богині мінохасура, Кванон. На джерех є довга, по англіска написана оповістка, а який м. ін. та ці слова:

„Як колись збавляє спомини теперішню добу та її мінливу, СТРЕЙТ, НЬЮАРК, Н. ДЖ.“

“Нема лучших сигареток”

“Я завжди курю ЛОККИ — в мой оціні, це взагалі найлучші сигаретки — також мого Вам признання за уліпшену Селлофанову обгортку з тим малим вушком, що так легко откриває пачку.”

“It's toasted”

ОХОРОНА ВАШОГО ГОРЛА — ПРОТИ РОЗДРАЖЕННЯ — ПРОТИ КАШЛЮ

Оформіть собі Вогнисті Селлофан Зберігачи „Локкі“ (Lucky Strike) Зберігачи Селлофану ЛОККИ ЗАРЯДЖЕНІ НА РАДІО — 60 мінут з найкращою в світі тютюною сумішшю і Вогнистим Вогнем, якого Селлофан про собою своїм станом закриваєш повністю кожного палітра, чекерів і сублім, асортимент на станції П. С.

на Відіавказку, відомого сим-лика України, котрий та-кож щось не підійшов „Аме-риці“ під руку, хоч є щирим католиком і великим ворогом Ляхів.

Коли Ляхи чи Москалі

„цензурують“ чи „викли-кають“ і подають неправдиві зві-домлення про наше життя; „Провидіння“, і тому самому Ляху неприемно читати, що по-ширено в органи його організа-ції от хочби молодого, тут ро-

дженого адвоката, котрий та-ким береться до участі в на-ших українських життях. А та-ке поведіння не є ніякою за-охотою для американсько-української молоді. В амери-канських газетах нема такої

СТРАШНА КАРА ДЛЯ НЕВІРНИХ ЖІНОК.

В Горній Індії є досить місцевостей, де англіска за-кони не мають ніякого значін-ня. Там іше магомедани в своїх гарах є неможливими володарями над життям і смертю. Білішні мають зні-мально лиш одну жінку, оди-не могутні хані мають багато жінок. Найменше підозрюва-ли віроломств вистарає, щоб карати жінку найстрашніш-ми карами.

Молоду жінку роздигнуть майже зовсім і вкидають до комирки, де стоїть кілька ко-піш з живими кобрами (вели-кими вужами). Тут прислу-ють жінку поклястися, відсу-нуть накривні коші і зам-кають двері комирки. Одино-кий спосіб, як жінка може в-радувати собі життя, є лише та-кий, щоб вона не ворушила-ся, а лежала без мертв. Бо не триває це довго, а вужі ви-лізуть з коші, лазають по ко-мирці та по тілі жінки. Коли жі-нка лише трохи ворушувалася, кидають її на ніч, покоса-ли б її вона згинувала б най-страшнішою смертю. Часто трапляється, що жінка з жаху та з обридженіх наслідком дотиків зминого тіла вужів не-обережно ворується, вужі кидаються на неї і покоса-на, наче шалена кидається по ко-мирці та кричить, аж вичніє не-притомна на землю або звод-ить з вужами завзявши бі-ля. Довго чутти її розпачливі в-крики, аж вичніє вже лише слабо постогнує, паде на зем-лю і помирає вмирає серед страшних мук.

Котик видержати ті муки, коли не ворується, хоч хо-лодні вужі повзуть по ній, а приходиться так лежати і дв-цять хвилин, раз у раз усій кімнати озивається музика, від-чиняються двері і вужі скоро повзуть, щоб почати свої святі танці-вихили. Жінку відно-сить у безпечне місце. Рідко жінка трапляється, що б така жінка не потерпіла ні-якої шкоди для здоров'я на до-вший час, або щоб зовсім не збожеволіла.

Ця кара, кидають жінку в-потапу кобрами, мабуть най-гіршіша в усіх Азії.

цензури. Там партії між со-бою ворогують, а газети кон-курують, але фактів не закри-вають і коли хто десь висту-пує публічно, згадують за те, хочби та особа була їх най-більшим політичним чи мис-линим ворогом. Ажже на-рід хоче знати, що Я хто ро-бить і що говорить, себто хо-же знати чисту правду, а вже осуд люди собі виробляють самі. Я не маю нічого проти то-го, щоб бесідники скритику-вати чи напитувати його ді-яльність, але заґадати про ньо-го треба, коли вичисляється інші особи.

Я відношу це ще й тому, що краєві газети, коли взагалі по-дають про наше життя в А-меріці, передрукують но-винки з „Америки“, а тимса-мим невірні передають відо-мості про те, що тут дійсно діється. Хот читав старокрає-ве „Діло“, цей наглядно переко-нається про це. Проти такого способу інформовання краю і проти таких передруків „Ді-ла“ з „Америки“ мусить кож-ий українець в Америці за-протестувати в імя правди і справедливості. Такого не по-винно бути більше між нами. Залиши не ради загального добра.

Григорій Бардак,
Бруклін, Н. Я.

ЗА РАТУВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ В ПРАЗІ.

Український університет в Празі у великій біді. Віз 1. І. Дістають професори 600 ро-нор чеських (неповно 20 до-ляри), а доценти й лектори по 200 кор. (нема навіть по 10 доларів). Кожен можи-во ім помогти — допоможіть ім ласкаво. Школа, щоб роз-в'язати наш університет. Можна про дєлків з наших професо-рів велико балакати, але це наш одиникий університет по-за червоним кордоном. Треба його ратувати.

В. О.

3 УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ДЖОНСТОН, ПА.
Листопадове Свято.

Українська парохія при цер-кві св. Арх. Михайла влаштува-ла Листопадове Свято дня 22 листопада м. р. Порядком св-та був такий: Рано, в 10-ї год-ини, відбулось богослужіння в пам'ять полеглих героїв. Се-ред церкви була зроблена стрілецька могила, прибра-на цвітими й українськими пра-порцями. На могилі лежала стрі-лецька зброя: шабів і кріп-полева фляшка і т. ін.

По Службі Божій відправив о. Микола Волощук панахи-ду над стрілецькою могилою. По панахиді о. М. Волощук виголосив гарну проповідь, котра зворушила всіх.

Вечером запрошено ста-тей місцевих і позаміських, а також Американив, на свя-точний концерт.

На сцені був зроблений грі-прікрашений таксимо, як у церкві. Зпочатку на сцені за-візав американський гості з о. М. Волощуком на чолі. Мі-о. М. Волощук хор „Богів“ відспівав американський гімн. По гімні забрав перше слово о. М. Во-лощук, представивши амери-канських гостей, котрі на-дихалися на сцені. Були те-офіри зі світової віми, котрі те-пер належать до легіону, а між ними старий, заслужений з Богатого воєн, капітан М. English. Був тут також ново-вибраний суддя до повітово-го суду в Cambria County, Mr. Greer, котрий відголосив гарну промову й заховавав людей до дальшої праці й любові до свого українського та по-понавання американських зако-нів і права. Він заховавав у-країнців приступати до амери-канського громадянства.

О. М. Волощук виголосив гарну промову і представив добре людям, що означає та-ке свято й яку ціль воно має.

Потім з стрілецької могили встав український герой і та-кож сказав кілька зворуша-ючих слів.

Аматорський гурток відіграв представлення в одній ді-„Дю Сваст“, котрі трохи розсе-ленили публіку. На запрошен-ні о. М. Волощука зібрано на сні для ліпальді \$16.75, котрі вислали через Обедна-ння до Рідного Краю. На закін-чення хор відспівав кілька у-країнських народних і стрі-лецьких пісень. По відспіван-ню українського гімну гості розійшлися до своїх домі, за-доволені зі свята.

Присутній.

Кожий сотні, кожний дато: Намі „Рідній Школі“ в хар-це майбутнього завадот, Це на вогу увар.

Рідна Школа — наша зброя, Рідна Школа — це наш шир, В Рідній Школі — наш герой, Що неможе погавити.

Хоч бурі дуть і громи бють І в горю серце тоне Та вже не вбє нас вража дють Не розділять кордони.

Бо вже сонце вже з імен Зійшло на нашу долі, Юнацтва твєні зросли У нашій „Рідній Школі“.

ПОСМЕРТНА ЗГІДКА.

П. Іван Рудий, член Тов. Дністер, від 361 У. Н. С., по-мер по 3-річній недугі в Сівю Гох Шпиталю в неділю, 10. січня 1932 р., в годині 5-тій ввечер. Покійний походив з села Кийків — (Струтин), пов. Золочів. Поляшин жінку Ана-стасію, дочку Марію і сина Василя. Покійний приїхав до Злучених Держав 1907 року, цілий час був членом У. Н. Союзу, а до того „Дністер“ вступив при його залучі з від-ділом. Покійний був вірним членом і загалі був шир-ним українцем і добрим гро-мадянином. Сня, дорогий То-вершу, в чужій, а не рідній землі, а в нь, Товариші (ки) Тов. Дністер, приїждіть і ви-дайте останню прислугу своєму членові. Похорон відбувається в середу, 13. січня 1932 р., в годині 9-тій рано, з погребов-ного заведення П. Ярем, 129 Іст 7-ма вулиця в Нью-Йорку.

П. О. ЗІРІ

ПОЗІРІ — PITTSBURGH, MASS.!

БАЛТИМОР, КУРТИС БЕЙ, МД., І ОКОЛИЦІ!

З НАГОДИ 60-ЛІТНОГО ЮВІ-ЛЕЮ РІДНОЇ ШКОЛИ

СТАВІТЬСЯ КРАСНО

— відбувається —

В ЛЬОКАЛІ У. ГОР. КЛЮБУ,

3003 O'DONELL ST., BALTIMORE,

В НЕДІЛЮ, 17. СІЧНЯ 1932 Р.

точно в год. 3.30 пополудни.

В цей ніч буде проведена мнєр-ний деґат Рідної Школи п. ЛЕВ СІВЧУК у справі несення помічч Рідній Школі під польським набо-ром.

Осним запрошується всі Громади без ріжності поглядів і переконан-ня, всі братства і товариства, котрі на-вистає. Справа великої важ-ли, бо Рідна Школа є одиноким нашею ору-жя в боротьбі з ворогом, котрий зроби-в і погріп таку свиту справу поміж-то, що тепер встане безс

